

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **S. T. a. s., K.** právne zastúpeného JUDr. P. B., advokátom, so sídlom S. proti odporcovi **J. J.,** bytom H., **o návrhu odporcu na ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov**, na dovolanie odporcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 12. novembra 2008, č. k. 41Cob/230/2008-198, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odporcu **o d m i e t a.**

Navrhovateľovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd vo Veľkom Krtíši uznesením zo dňa 07. 10. 2008 č. k. 8Cb 14/2004-190 zamietol žiadosť odporcu na ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že uznesením okresného súdu zo dňa 19. 08. 2004 bolo odporcovi priznané oslobodenie od súdnych poplatkov vo výške 1 575,-- Sk, avšak konanie o návrhu navrhovateľa proti odporcovi bolo právoplatne skončené rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 23. 02. 2005 č. k. 41Cob 31/05-123 v spojení s opravným uznesením zo dňa 29. 04. 2005. Súd preto skúmal, či sú splnené podmienky pre oslobodenie od súdnych poplatkov a je toho názoru, že v danom prípade ide o svojvoľné a bezúspešné bránenie práva odporcom, pretože odporca sa domáha ustanovenia zástupcu z radov advokátov pre odvolanie proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v Bratislave zo dňa 22. 11. 2006 č. k. 3Obdo 10/2006, ktorým bolo zastavené dovolacie konanie a proti ktorému nie je prípustné odvolanie.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na odvolanie odporcu uznesením zo dňa 12. 11. 2008 č. k. 41Cob/230/2008 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Uviedol, že

vzhľadom na to, že odporca podal opravný prostriedok (označený ako odvolanie) proti právoplatnému uzneseniu krajského súdu zo dňa 29. 04. 2005, rozhodoval o ňom Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, ktorý uznesením zo dňa 22. 11. 2006 č. k. 3 Obdo 10/2006 dovolacie konanie zastavil, pričom v poučení uviedol, že proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné. Ďalej uviedol, že napadnuté uznesenie okresného súdu je vecne správne, nakoľko konanie vo veci samej bolo už právoplatne skončené. Nakoľko sa odporca svojím podaním domáha odvolania proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorým bolo dovolacie konanie zastavené, nie je splnená podmienka, že v danom prípade nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné bránenie práva v konaní a z uvedeného dôvodu okresný súd správne rozhodol, keď zamietol žiadosť odporcu o ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie odporca. Uviedol, že napadnuté uznesenie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa odporcu v danom prípade nebolo zohľadnené súdne konanie, v ktorom si uplatňuje voči navrhovateľovi svoju pohľadávku. Ďalej má za to, že neexistuje žiadny dôvod, pre ktorý by nemalo byť jeho žiadosti na ustanovenia zástupcu z radov advokátov vyhovené. Doposiaľ vydané rozhodnutia sú preto diskriminačné, neopodstatnené a neadekvátne. Súdny svojím úradným postupom plne upierajú jeho práva a bránia výkonu spravodlivosti. V podaní, ktorým bolo doplnené dovolanie, odporca zdôraznil, že uznesenie, ktoré bolo vo veci vydané, je postihnuté závažnými procesnými vadami, ako nedostatok právomoci súdu a prekážka rozhodnutej veci. Za nedostatok považuje odporca aj to, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom a obhajovať sa podľa právnych predpisov. Uvedenými vadami sú postihnuté konania na Okresnom súde vo Veľkom Krtíši, Krajskom súde v Banskej Bystrici, ale aj na Najvyššom súde Slovenskej republiky. Z uvedených dôvodov odporca žiada, aby boli všetky rozhodnutia, vydané v tomto konaní, zrušené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal účastník konania v zákonom stanovenej lehote (§ 240 ods. 1 O. s. p.) ďalej skúmal, či opravný prostriedok odporcu smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno v zmysle § 236 a nasl. O. s. p. napadnúť dovolaním. Dospel pritom k záveru, že dovolanie nie je v danej veci prípustné.

Občiansky súdny poriadok pripúšťa dovolanie proti uzneseniam odvolacieho súdu z dôvodov taxatívne vypočítaných v ustanoveniach § 237 písm. a/ až g/ a v prípadoch uvedených v § 239.

Podľa § 237 O. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca, alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodol senát.

Podľa § 239 O. s. p. je dovolanie tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa a proti potvrdzujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu vtedy, ak odvolací súd v ňom vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie zásadného právneho významu, alebo ak ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia a taktiež ak ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

V preskúmvanej veci nejde o žiaden z prípadov uvedených v § 239 O. s. p. Napadnutým uznesením bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa bez toho, aby odvolací súd vyslovil v potvrdzujúcom uznesení prípustnosť dovolania a nejde ani o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia a ani o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Keďže dovolací súd nezistil ani žiadne vady, pre ktoré by prípustnosť dovolania bola daná v zmysle § 237 O. s. p., dovolanie odporcu podľa § 243b ods. 4 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že navrhovateľovi ich náhradu nepriznal, nakoľko mu žiadne účelne vynaložené trovy dovolacieho konania nevznikli.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 4. augusta 2010

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová